

Çanakkale Ölümüne Şahlanıştır

– M.Nihat Malkoç · 01 Haziran 2009

ÇANAKKALE ÖLÜMÜNE ŞAHLANIŞTIR

M.NİHAT MALKOÇ

Uzakları yakın eden bir hissiyatın tercümanıdır Çanakkale... Vatan sevgisinin şahsî duygulara galebe çaldığı müstesna bir dönemin adıdır. Henüz bıyıkları bile terlemeyen delikanlıların bütün dünya nimetlerini ellerinin tersiyle itip vatan savunmasına, şadadete koştukları olağanüstü bir ruh halinin yansımasıdır. Bunu barış zamanlarında anlamak zordur.

Çanakkale Zaferi kahramanların şahlanışıdır. Bu zafer Mustafa Kemal'in de adının duyulmasına vesile olmuştur. O, Türk'ün ateşle imtihan edildiği bir dönemde cesaretiyle ve ileri görüşlülüğüyle ordumuza büyük güç vermiştir. O, Anafartalar'da kahramanca savaşarak zaferde büyük pay sahibi olmuştur. Bütün dikkatler üzerinde toplanmıştır.

Gelecekte Atatürk olacak olan Mustafa Kemal bu savaşta adeta bir efsane miti haline gelmiştir. Türk edebiyatının ünlü yazarlarından Yakup Kadri Karaosmanoğlu "Atatürk" adlı eserinde bu büyük kahramanın Çanakkale'deki rolüyle ilgili olarak şunları söyler: "Bu genç kumandan, yanında bir avuç süngülü askerle, yerden, gökten, denizden gelen sürekli bir gülle, kurşun ve şarapnel sağanağının ortasında durmadan ileriye doğru atılıyor kollarıyla, kızgın boyunlarından yakalayıp denize yuvarlayacakmış gibi sıra sıra topların üstüne saldırıyor. Bu insan, ateşte yanmıyordu. Vücuduna kurşun işlemiyordu ve zırhlıların (savaş gemilerinin) attığı güller başının üstünden munisleşmiş, yırtıcı kuşlar gibi geçip gidiyordu"

Çanakkale, sömürgecilerin korkaklıklarına sahne olmuştur. Bu savaşta İngilizler kendileri savaşmamış, sömürgelerini savaşmıştır. Anzaklar bu coğrafyada sömürge olmanın ağır bedelini canlarıyla ödemişlerdir. Zira "ANZAC"(Australian and New Zealander Army Corps) kelimelerinin ilk harflerinden doğmuş bir kavramdır. 'Avustralya-Yeni Zelanda Ordu Birlikleri' anlamına gelir. İnsan içinden 'Çanakkale nere, Avustralya nere' diyesi geliyor. Fakat İngilizlerin canları tatlı olduğu için bu harpte Anzakları kalkan olarak kullanmışlardır.

Savaş aslında en son başvurulması gereken bir yoldur. Fakat savaş, yurdunuzu paylaşmak için kollarını sıvayanlara karşı lüzumlu ve onurlu bir direniştir. Savaşın da bir ahlakı vardır aslında... Savaş ahlakı da olur mu demeyin, olur elbette... Bizim milletimiz her zaman savaş ahlakını ön planda tutmuştur. Askerlerimiz hiçbir zaman çocuklara ve kadınlara dokunmamıştır. Aman dileyen ve teslim olan yaralıları tedavi etmişlerdir. Bu insanî tavır ve davranışlarımızla düşmanların bile övgüsüne mazhar olmuşuz. Bu

duruma şahit olan Avustralya Genel Valisi Lord Casey'in anlattığı şu hadise dikkate değerdir:

"Bir gün Türklerle çok şiddetli bir çarpışmaya girdik, adeta göğüs göğüse idik. Her iki taraf da çok can kaybı vermişti. Aramıza biraz mesafe koymak için siperlerimize dönmek istedik; büyük bir bölümümüz yerlerinizi almıştık. Bir İngiliz teğmen iki siper arasında, nerden atıldığı belli olmayan bir top mermisi ile bacağına kaybetti ve orada yığılıp kaldı. Feryat ediyordu, bizim siperlerden kimse kalkıp onu oradan almaya cesaret edemedi. Bekliyorduk... Bu arada Türk siperinden bir asker mevziinden ayağa kalktı; elindeki tüfeğini siperin önüne koydu. Uzun boylu, bıyıklı, bu yiğit asker, ağır adımlarla yaralı subaya yürüdü. Durumu kavradım. Bizim siperlerdeki askerlere kesinlikle ateş etmemelerini söyledim, Türk askeri yaralı subayı kucağına alarak bizim siperlerin önüne getirdi ve yere yavaşça bıraktı... Türk askeri arkasına dönerek, yine ağır adımlarla mevzinin önüne koyduğu tüfeğini alarak siperine girdi. 'Ya Rabbi bu ne cesaret, bu ne asalet, bu ne ruh gücü' demekten kendimi alıkoyamadım. Biz çok kahraman bir milletle savaştık."

Bizim atalarımız, Çanakkale'de insanlığını kaybedip adeta vahşileşenlere karşı şefkat ve merhametin en güzel örneklerini göstermişlerdir. Tüm dünya savaşın da bir ahlakı olabileceğine onlar sayesinde şahit olmuştur. Bu tutum imandan kaynaklanan bir ruh genişliğiydi. Onlarla ne kadar gurur duysak azdır. Bu ülke onların kanlarıyla bugünkü hürriyetini elde etmiştir. Çanakkale Zaferi'nin 93. yılında bütün şehitlerimize Allah'tan rahmet dilerken, hepsine şükranlarımızı da sunmayı mühim bir vazife addediyoruz.